

КУКУМЯВКА И ЗАЯК.

Мржкнало се. Излезли кукумявките из дневните си скривалища, почнали да летят над горички и поляни и да тжрсят лов.

Един заяк излязжл из храстите и почнал да подскача на една поляна и да гризе крехка тревица. Две кукумявки, една стара и друга млада, го видяли.

Младата казала:

— Що не уловиш тоя заяк? Все дребен лов и мишки ли ще ловиш?

Старата ѝ отговорила:

— Да го уловя ли? Тая работа не е по силите ми: заякжт е голям и силен. Щом го уловя, ще ме завлече в хрсталака.

А младата ѝ отвърнала:

— Аз ще го хвана с единия си крак за гжрба, а с другия ще се джржа за едно джрво, за да не ме отвлече.

И веднага младата кукумявка се спуснала вжрху заяка, забила ноктите на едина си крак в гжрба му, а с другия се джржала за близкото джрво и си мислила: „няма да ми избяга“!

Но заяка се држпнал с всичка сила, разчекнал кукумявката и ранен избягал въ гората. . .

п.

